

[Justitsministeren.]

Der foreslås forskellige regler med henblik på at begrænse varetægtsfængslingernes længde. Den frist, der fastsættes for varetægtsfængsling, må således ikke være længere end 4 uger, og fristen kan højst forlænges med 4 uger ad gangen. Dette gælder også fristforlængelse under anke. Desuden foreslås en bestemmelse om, at den fængslede og hans forsvarer får ret til at kræve mundtlig forhandling af kæremål over en fristforlængelse, der medfører, at varetægten udstrækkes ud over 3 måneder.

Også reglerne om behandlingen af varetægtsfanger er ændret ud fra det grundsynspunkt, at varetægtsfanger bør undergives så få indskrænkninger i deres frihed som muligt. Indskrænkninger i varetægtsarrestanters rettigheder bør kun finde sted, hvis de er nødvendige enten af hensyn til de øjemed, der har motiveret varetægtsfængslingen, eller af hensyn til fængselsordenen. Endvidere bør varetægtsarrestanter have adgang til at indbringe tvister om de grundlæggende rettigheder, som retsplejeloven sikrer dem, for domstolene.

Som det fremgår af mine bemærkninger, er der — uden at bryde med gældende praksis — på en række punkter foretaget ikke uvæsentlige ændringer med henblik på en begrænsning af antallet af varetægtsfængslinger og en nedsættelse af varetægtsfængslingernes længde. Af hensyn til kriminalitetsbekæmpelsens effektivitet er der dog som tidligere nævnt grænser for, hvor langt man kan gå. Jeg finder, at vi ved forslaget har fundet et rimeligt balancepunkt. Jeg er klar over, at andre kan have en anden opfattelse, og jeg er naturligvis parat til at gå ind i nærmere drøftelser af forslaget i retsudvalget.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings villige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Jørgen Junior) (FP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om plejehjemspladser i hovedstadsområdet, idet jeg vedrørende motiveringen for fremsættelsen skal henvise til bemærkningerne til forslaget.

Den eneste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til statsministeren af Maigaard og Gert Petersen (SF):

„Hvilken stilling agter regeringen på baggrund af Tindemansrapporten at indtage under de kommende forhandlinger om den europæiske union?“

(Forespørgsel nr. VII. Anmeldt 13/1 76. Fremme af foresp. vedt. 14/1 76).

Ordføreren for forespørgerne (Maigaard) (SF):

Danmarks markedspolitik er præget af den store modvilje mod og kritik af EF-medlemskabet, som findes i brede kredse af vort folk. Det er karakteristisk, at modviljen er steget og kritikken er taget til i de 3 år, Danmark har været medlem af De europæiske Fællesskaber. EF-partierne har indrettet deres politik efter dette forhold. Parolen har været: langsom tilpasning til EF, så folk ikke rigtig opdager noget. Gå stille, tal sagte, har deisen derfor været. Sagtegængere og listepetere har haft gode kår i denne del af det politiske liv.

Det er grunden til, at Tindemans' unionsrapport må hilses velkommen, ikke fordi socialistisk folkeparti på nogen måde er enig med den belgiske regeringschef, men fordi unionsrapporten fremlægger et samlet sæt af synspunkter for offentligheden, synspunkter, som vedrører det, EF drejer sig om. Det er vi unægtelig ikke vant til i Danmark. Unionsrapporten giver os derfor den mulighed for at diskutere væsentlige sider af EF og EF's udvikling, som vi ellers aldrig fik.

SF har ved denne forespørgsel villet give sit bidrag til denne helt nødvendige debat. Vi vil derfor gerne høre ikke mindst statsministeren, der tidligere har fortalt tinget, at union var et fremmedord for en sammenlutning, om hans mening om hovedkonstruktionerne i unionsrapporten. Regeringen har nemlig jublet over, at Tindemans var pragmatisk, lige så pragmatisk som den selv, og så kan det jo ikke være helt galt, synes man at slutte i regeringen. Men de regeringsmedlemmer, der har ytret sig om unionsrapporten, overser derved, at den bygger på to hovedsynspunkter.

For det første bygger unionsrapporten på en definition af en målsætning for den europæiske union. Denne målsætning, der findes